

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **B. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení v Praze**, Křížová 25, o starobní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 8. 2008, č. X, t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8. 8. 2008 přiznala Česká správa sociálního zabezpečení v Praze (dále jen žalovaná – ČSSZ) žalobci od 26. 7. 2008 dle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, starobní důchod ve výši 8.611,- Kč, současně uvedla, že dle nařízení vlády č. 211/2008 Sb. se dávka od srpna 2008 zvyšuje na 9.081,- Kč měsíčně.

Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, že základní výměra starobního důchodu žalobce činí 1.700,- Kč. Procentní výměra pak odpovídá procentní sazbě z výpočtového základu (dále jen VPZ) 13.876,- Kč, který odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 22.920,- Kč, zjištěnému za roky 1986 – 2007. Dále žalovaná uvádí, že procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod činí za 41 roků pojištění 61,50 % VPZ, což je 8.534,- Kč, její snížení za 1095 dnů z doby od přiznání důchodu

do dosažení důchodového věku o 11,7 % VPZ představuje 1.623,- Kč. Výše procentní výměry tak činí 6.911,- Kč.

Žalobce v žalobě, kterou zaslal M. s. v P., který ji postoupil věcně a místně příslušnému K. s. v H. K. usnesením ze dne 14. října 2008, čj. 1 Cad 114/2008 uváděl, že se jedná o nezákonný výpočet důchodu, dále však odkazoval na své další soudní spory, v nichž je či byl k řešení problém nezákonnosti názvu ulice L., přejmenované na T. G. M. – spor s Obecním úřadem O. a s tím související jeho problém platného občanského průkazu a dále nezařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Proti výpočtu starobního důchodu pak žalobce namítal, že dne 2. 7. 2008 se řádně přihlásil na Okresní správě sociálního zabezpečení v J. a byla s ním sepsána žádost o starobní důchod. Do žádosti i protokolu uvedl, že nebylo rozhodnuto o jeho nároku na podporu v nezaměstnanosti od 1. 1. 2007 do 26. 7. 2008, čímž došlo dle jeho názoru k porušení zákona č. 435/2004 Sb. - § 8 odst. 1 písm. c) a § 33 odst. 1 písm. f) a související. Dne 13. srpna 2008 obdržel rozhodnutí ČSSZ včetně osobního listu důchodového pojištění, součet dob pojištění a stanovení výpočtového základu, kde není doba od 1. 1. 2007 do 26. 7. 2008 uvedena, žalobce žádá o toto započtení, v této věci dosud nebylo soudně správně rozhodnuto. Od státu již obdržel dvě poštovní poukázky v částce 5.000,- Kč a 9.822,- Kč a důchod za září 9.081,- Kč, ani jednu částku si však nemohl vybrat, neboť stát mu odmítá vydat jakýkoliv doklad totožnosti. Úředníci mu zasílají zásilky tak, že je nemůže převzít, ač může být doručeno i „poslem dobrých zpráv“ či na úřední desce obecního úřadu. V žalobě žalobce žádal, aby rozhodnutí žalované bylo přepracováno jako nezákonné, žádal zápočet doby nezaměstnanosti od 1. 1. 2007 do 26. 7. 2008. Dále žádal, aby soud uložil ČR vhodné poučení o tom, jak se má chovat bez vlastního příjmu, vyplacení zálohy na důchod v částce 5.000,- Kč a doplatek důchodu 9.822,- Kč a výplaty důchodu za září v částce 9.081,- Kč a dalších důchodů do tří dnů od nabytí platnosti usnesení soudu. Dále žalobce navrhoval, aby soud rozhodl, zda má právo na odvolání a rozhodl o nezákonném zcizení jeho platného OP a o vydání jiného s adresou na matrice OÚ O., ověřil si jeho totožnost, existenci, státní příslušnost a bydliště. Namítal podjatost soudců správního úseku Krajského soudu v H. K. a žádal Nejvyšší správní soud v Brně o přidělení věci mimo jeho obvod, žádal i osvobození od soudních poplatků. Přiložil napadené rozhodnutí žalované, fotokopii žádosti o starobní důchod ze dne 2. 7. 2008.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 11. prosince 2008 vyzval žalobce, aby ve lhůtě 3 týdnů upřesnil důvody, pro které vznesl námitku podjatosti soudců oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, a to včetně poučení dle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s., žalobce reagoval podáním, soudu doručeným dne 9. 1. 2009. Po vyjádření se soudců tohoto úseku krajského soudu postoupil soud spis Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, v souladu s ust. § 8 odst. 5 s.ř.s.

Nejvyšší správní soud v Brně rozhodl ve věci usnesením ze dne 18. února 2009 pod sp. zn. X tak, že soudci oddělení správního soudnictví Krajského soudu v H. K. JUDr. M. J., JUDr. J. K., Mgr. M.

K., Mgr. H. K., JUDr. P. K., JUDr. J. R., JUDr. M. S. a JUDr. I. Š. nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 29 Cad 62/2008. NSS uvedl, že tito soudci sdělili, že se necítí být podjatí a není jim známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti. Žalobce pak neuvedl žádný konkrétní důvod ani skutečnost, v jejímž důsledku by bylo možné pochybovat o nepodjatosti a případnou podjatost soudců dovodit, ačkoliv k tomu byl usnesením krajského soudu řádně vyzván. Námitka podjatosti přitom musí být dle ust. § 8 odst. 5 s.ř.s. řádně zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Po vyřešení této otázky vyžádal krajský soud vyjádření žalované k žalobě a zaslání dávkového spisu žalobce, vedeného u žalované. Z písemného vyjádření žalované ze dne 10. 7. 2009 vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno podle § 90 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., nebylo tak doručeno do vlastních rukou a nelze prokázat jeho doručení dokladem. Žalobce uplatnil žádost o starobní důchod 2. 7. 2008 u OSSZ Jičín před dosažením důchodového věku, žalovaná zhodnotila veškerou dobu pojištění, uloženou ve své evidenci. Tato doba je přehledně zobrazena na osobním listu důchodového pojištění ze dne 1. 8. 2008. Žalovaná dále odkázala na ust. § 31 zákona o důchodovém pojištění (zákon č. 155/1995 Sb. – ZDP) s tím, že žalobce získal do doby vzniku nároku na starobní důchod po snížení náhradní doby pojištění 15 323 dnů pojištění, což je 41 roků a 358 dnů pojištění. Do dosažení důchodového věku (26. 7. 2011) chybí žalobci 1 095 dnů pojištění. Dále odkaz na ust. § 33 odst. 1 ZDP – základní výměra starobního důchodu činí 1.700,- Kč měsíčně s tím, že procentní výměra starobního důchodu je stanovena procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na důchod a podle doby pojištění získané po vzniku nároku na tento důchod. Žalovaná dále uvádí, že dle § 34 odst. 1 ZDP činí výše procentní výměry starobního důchodu za každý celý rok doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod 1,5 % výpočtového základu a dále, dle § 36 odst. 1 téhož zákona, se stanoví výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31, podle § 34 odst. 1 s tím, že tato výše se snižuje o 0,9 % výpočtového základu za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku. Odkazuje dále na ust. § 15 ZDP, dle něhož je ke dni přiznání starobního důchodu výpočtovým základem (VZ) osobní vyměřovací základ (OVZ) pokud nepřevyšuje částku 10.000,- Kč, pokud převyšuje, stanoví se VZ tak, že částka 10.000,- Kč se počítá v plné výši, z částky nad 10.000,- Kč do 24.800,- Kč se počítá 30 % a z částky OVZ nad 24.800,- Kč pak 10 %. Z odkazu na ust. § 16 ZDP pak plyne, že OVZ je měsíční úhrn ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, kterým je podle § 18 období od roku 1986 do roku, který je bezprostředně před rokem přiznání starobního důchodu. Výše výpočtového základu činí u žalobce 13.876,- Kč, osobní vyměřovací základ za roky 1986-2007 činí 22.920,- Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku za 41 roků pojištění činí 61,5 % výpočtového základu, její výše tak činí 8.534,- Kč. Snížení procentní výměry za 1 095 dnů do dosažení důchodového věku činí 11,7 % z výpočtového základu, tj. 1.623,- Kč a výše procentní výměry dávky pak je ve výši 6.911,- Kč. **Žalovaná dospěla k výpočtu starobní dávky žalobce ve výši 8.611,- Kč, a to součtem**

základní výměry a procentní výměry starobního důchodu, tedy, 1.700,- Kč a 6.911,- Kč.

K námitce žalobce o nezhodnocení doby od 1. 1. 2007 do 26. 7. 2008 pak uvedla žalovaná odkaz na ust. § 24 zákona č. 435/2004 Sb., zákon o zaměstnanosti (ZOZ). Dle tohoto ustanovení je uchazečem o zaměstnání fyzická osoba, která osobně požádá o zprostředkování vhodného zaměstnání úřad práce, v jehož správním obvodu má bydliště, při splnění zákonem stanovených podmínek je úřadem práce zařazena do evidence uchazečů o zaměstnání. Podle § 25 odst. 6 ZOZ je překážkou pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání neposkytnutí identifikačních údajů a neposkytnutí nebo zrušení souhlasu se zpracováním osobních údajů. Při sepisování žádosti o starobní důchod ze dne 2. 7. 2008 žalobce sdělil, že od 1. 1. 2007 dosud je veden na Úřadu práce v J., kde se řádně přihlásil dne 3. 1. 2007, ale ze zvláště státu ČR p. N. nebyl zařazen. Soudní jednání dosud nebylo provedeno. Dále bylo v žádosti uvedeno, že žalobce při sepisování žádosti nepředložil platné doklady ověřující jeho totožnost. Žalovaná si telefonicky ověřila skutečnost, že žalobce byl od 1. 1. 2007 do 3. 1. 2007 v evidenci úřadu práce, ale protože nepředložil občanský průkaz, nemohla být ověřena jeho totožnost, proto také nemohl být zařazen mezi uchazeče o zaměstnání. S ohledem na tyto skutečnosti tedy trvá žalovaná na svém rozhodnutí ze dne 8. 8. 2008 a navrhuje zamítnutí žaloby.

Žalobce nesouhlasil s rozhodnutím věci bez nařízeného jednání, soud proto nařídil k projednání věc na den 21. 9. 2009. Žalobce se při jednání prokázal fotokopii občanského průkazu platného do r. 1999 s tím, že nový občanský průkaz mu dosud nebyl vystaven, uváděl, že z tohoto důvodu nemá k dispozici ani jiný platný průkaz své totožnosti. Předložil fotokopii svého rodného a křestního listu. Žalobci byla k jeho přípisu osvětlena otázka podjatosti soudkyně, vyřešená výše cit. rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v Brně. Dále byl poučen dle § 4 a § 7 s.ř.s. v tom smyslu, že v dané věci je přezkoumávána správnost a zákonnost rozhodnutí žalované, které předložil soudu, tedy rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 8. 8. 2008 o přiznání starobního důchodu od 26. 7. 2008. Žalobce uvedl, že žalovaná mu nejdříve zaslala zálohu ve výši 5.000,- Kč, nicméně vzhledem k jeho problému s občanským průkazem mu nebyla částka vyplacena na poštu. Posléze tam dospěly i další dvě částky důchodu, s ohledem na totožný problém opět nic neobdržel. Nedostal ani žádné vysvětlení od žalované a je již prakticky tři roky bez prostředků. Na ČSSZ se posléze dostavil osobně, žádal sepsání protokolu, ale skončilo to tak, že vlastně není občan, nechťeli s ním mít nic společného. Spor o jeho evidenci u úřadu práce byl vyvolán u M. s. v P., žalobce proto žádal o přerušování řízení do doby, než bude v této jeho věci rozhodnuto. Žádal o doručení rozhodnutí o valorizaci důchodu, ČSSZ mu má oznámit, proč zadržuje jeho důchod. Bývalý zaměstnavatel chtěl, aby si zřídil účet, ale tehdy si myslel, že to na dva roky nestojí za to a posléze již měl výše naznačené problémy a nebylo to možné. Ovšem, i kdyby měl v současné době účet, kam by mu byl zasílán důchod, měl by obdobný problém, neboť by si nemohl peníze vyzvednout. Žádá, aby soud rozhodl o možnosti výplaty důchodu zvláštnímu příjemci, a to jeho sestře, paní E. K. z O..

Soud vyžádal zprávu Městského soudu v Praze o stavu řízení ve věci zařazení žalobce do evidence uchazečů o zaměstnání. M. s. v P. krajskému soudu oznámil, že zde bylo vedeno řízení pod čj. 1 Cad 77/2007, a to ve věci žaloby žalobce proti Ministerstvu práce a soc. věcí ČR a jeho rozhodnutí čj. X z 13. 3. 2007, toto řízení bylo ukončeno usnesením M. s. v P. pod výše cit. sp. značkou dne 17. dubna 2008 odmítnutím žaloby.

Dne 14. 12. 2009 oznámila žalovaná krajskému soudu, že o deponování prostředků dávky se rozhodnutí nevydávají, žalobci bylo zasláno pouze sdělení ze dne 28. 5. 2009, které je součástí dávkového spisu.

Dne 15. 2. 2010 a 19. 4. 2010 pak při jednání soudu žalobce uváděl, že rozhodnutí M. s. v P. výše uvedené dodnes neobdržel, poprvé ho spatřil při nahlédnutí do současného soudního spisu. Byl proto do doby současné přesvědčen, že ve věci dosud nebylo rozhodnuto. Pověřená pracovnice žalované uvádí, že z výpisu centrální evidence obyvatel vyplývá pro žalovanou jediná adresa žalobce, na níž je veden jeho pobyt, a to O., T. G. M., jiná, a to ani doručovací adresa, uvedena není. Žalovaná má smlouvu s Českou poštou o poskytování služeb, uzavřenou dle příslušných ustanovení Obchodního zákoníku, jejímž obsahem je mj. i to, že pokud občan pobírající dávku nevyzvedne její 3 výplaty, tyto se vrací ČSSZ. U žalobce tomu tak bylo, neboť nebyl schopen prokázat řádně svoji totožnost, žalovaná proto jeho starobní důchod deponuje. Oznámení o výši důchodu k 1. 1. 2009 byla zaslána všem důchodcům, kteří pravidelně dávku pobírají obyčejnou poštou, žalobci zasláno nebylo, neboť mu je důchod deponován. Žalobce soudu předložil rozhodnutí OÚ O. z X, čj. X, kterým došlo k zamítnutí ustanovení zvláštního příjemce důchodu žalobce.

Po vyžádání si spisu sp. zn. 1 Cad 77/2007, vedeného u M. s. v P. soud konstatoval, že výše cit. usnesení o odmítnutí žaloby nabylo právní moci dnem 26. 5. 2008, k odmítnutí došlo z důvodu opožděného podání žaloby. Dále žalobce uvedl, že se s tímto rozhodnutím seznámil až u zdejšího krajského soudu, proto proti němu podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně až poté. Žádal, aby žalovaná oznámila výši deponované částky důchodu a aby ztotožnila jeho osobu a prostřednictvím zástupkyně provedla výplatu důchodu.

Nejvyšší správní soud v Brně krajskému soudu oznámil dne 20. 5. 2010, že proti naznačenému rozhodnutí M. s. v P. žalobce kasační stížnost nepodal, pod sp. zn. 6 Ada 5/2009 nicméně posuzoval kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2008, čj. 7 Ca 67/2008, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků ve věci žaloby proti rozhodnutí Ministerstva práce a soc. věcí ČR ze dne X, čj. X, vydanému ve věci zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Usnesením NSS ze dne 10. 3. 2009 pak byla tato kasační stížnost odmítnuta.

Z doplňujícího vyjádření žalované ze dne 15. 7. 2010 pak plyne, že žalobci byl přiznán od 26. 7. 2008 starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb., základní výměra dávky činila 1.700,- Kč, procentní pak 6.911,- Kč, celkem činila

dávka 8.611,- Kč. Dle nař. vlády č. 211/2008 Sb. byla od srpna 2008 zvýšena základní výměra důchodu na 2.170,- Kč měsíčně, procentní výměra důchodu náležela v nezměněné výši 6.911,- Kč měsíčně, celkem tedy náležel důchod v částce 9.081,- Kč měsíčně. Podle nař. vlády č. 363/2008 Sb. se od ledna 2009 zvýšila procentní výměra důchodu o 4,4 % na 7.216,- Kč měsíčně, základní výměra se nezvyšovala a nadále náleží ve výši 2.170,- Kč měsíčně, důchod tak náleží ve výši 9.386,- Kč měsíčně. Od 16. 9. 2008 není starobní důchod vyplácen. Dne 24. 9. 2008 byl žalované vrácen doplatek důchodu za období od 26. 7. 2008 do 15. 9. 2008 ve výši 9.822,- Kč, společně se zálohou ve výši 5.000,- Kč, celkem 14.822,- Kč. Doplatek za období od 16. 9. 2008 do 15. 7. 2010 by činil 205.272,- Kč, celkem by tedy činil doplatek starobního důchodu žalobce za období od 26. 7. 2008 do 15. 7. 2010 částku 220.097,- Kč. K žádosti o vyjádření se o zdravotním pojištění žalobce pak žalovaná odkázala na ust. § 5 zákona č. 582/1991 Sb., dle něhož zdravotní pojištění nepatří do působnosti žalované.

Při soudním jednání dne 20. 9. 2010 žalobce uvedl, že přepočtl částku, výše cit. žalovanou k případné výplatě a tato činí dle jeho přepočtu 220.094,- Kč, s čímž vyslovila pověřená pracovnice žalované souhlas. Dále uvedla, že za stavu, kdy starobní důchod je žalobci deponován u ČSSZ bez dosavadní výplaty je stát plátcem pojistného za žalobce, pokud se týká zdravotního pojištění, zcela konkrétně MF vyplácí každoměsíčně VZP částku 723,- Kč pojistného. Žalobce žádal vyplacení deponované částky, ztotožnění své osoby dle zákona o osobních a cestovních dokladech. Trval na své žalobě, žádal výplatu deponovaného důchodu a zrušení napadeného rozhodnutí, náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Pověřená pracovnice žalované odkázala na proběhlé řízení, v němž se nepodařilo prokázat dobu evidence žalobce u ÚP a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Náhradu nákladů řízení žalovaná nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného.

O námitce podjatosti soudců Krajského soudu v H. K., oddělení správního soudnictví, rozhodl Nejvyšší správní soud v Brně usnesením ze dne 18. února 2009, pod sp. zn. Nao 8/2009, které nabylo právní moci dnem 17. 3. 2009. Rozhodl tak, že tiito soudci, včetně samosoudkyně JUDr. J. K., nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci, vedené u krajského soudu pod sp. zn. 29 Cad 62/2008.

Soud konstatuje, že ve svých podáních žalobce kromě návrhu přezkumu správnosti a zákonnosti rozhodnutí žalované, které rovněž přiložil, popsal své problémy s nezákonným přejmenováním ulice, v níž bydlí, s nevydáním nového občanského průkazu a další. Při jednání soudu po jeho informaci, že tato řízení probíhají a nebylo v nich rozhodnuto, byl soudem poučen, že v daném řízení bude v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 a 3 zákona č. 150/2002 Sb.

přezkoumána zákonnost a správnost rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 8. 8. 2008, kterým mu byl žalovanou od 26. 7. 2008 přiznán dle ust. § 31 ZDP starobní důchod ve výši 8.611,- Kč, od srpna 2008 pak náleží ve výši 9.081,- Kč. Žalobce namítal, že v tomto rozhodnutí žalované nebyla zhodnocena doba pojištění od 1. 1. 2007 do 26. 7. 2008, kdy měl být veden jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce. Uvedl, že o zařazení mezi uchazeče o zaměstnání vedl spor s Ministerstvem práce a soc. věcí ČR u M. s. v P., který dosud neskončil a žádal, aby zdejší soud přerušil řízení do vydání rozhodnutí věcně a místně příslušného soudu. Výše citovaným důkazem – spisem M. s. v P. sp. zn. 1 Cad 77/2007 – soud zjistil, že v této věci žalobce bylo vydáno usnesení dne 17. 4. 2008, žaloba byla odmítnuta, spis neobsahuje kasační stížnost a usnesení nabylo právní moci dnem 26. 5. 2008. K dotazu krajského soudu k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně soud obdržel odpověď, že ani u tohoto soudu proti cit. usnesení M. s. v P. kasační stížnost nebyla podána. Soud tak měl napevno postaveno, že řízení, v němž žalobce sporoval správnost rozhodnutí MPSV ČR v Praze o nezařazení do evidence uchazečů o zaměstnání v jím uváděném období let 2007 – 2008, bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím soudu, a to odmítnutím žaloby jako opožděné. Soud je přesvědčen, že tak odpadl důvod pro přerušení současného řízení s ohledem na ust. § 48 odst. 1 písm. d) - rozhodnutí závisí na otázce, kterou není v tomto řízení soud oprávněn řešit, příp. § 48 odst. 2 písm. f) – soud zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, a vzhledem k tomu, že žalobce nebyl v tomto období platně veden jako uchazeč o zaměstnání ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. n) zákona č. 155/1995 Sb. – ZDP, soudu nezbylo, než jeho žalobu v tomto smyslu zamítnout jako nedůvodnou.

K žádosti žalobce, aby soud určil zvláštního příjemce jeho důchodové dávky soud konstatuje, a rovněž v tom smyslu i poučil žalobce, že o tomto institutu rozhoduje obecní úřad, a to na základě ust. § 118 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Žalobce vyzýval v průběhu jednání soudu pověřenou pracovníci žalované k vydání deponované částky starobního důchodu. Soud však žalobci nemohl přisvědčit v tvrzení, že by takový úkon byl povinností pracovnice žalované, pověřené k zastupování žalované před zdejším soudem, neboť musel konstatovat, že je patrné, že žalobce nemá k dispozici platný osobní doklad k prokázání své totožnosti, tak, jak plyne ze zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech v platném znění, příp. ze zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech v platném znění a dalších, jak konečně i sám uvedl. Není tak schopen deponovanou částku starobního důchodu, která mu náleží od doby jeho přiznání do 15. 7. 2010 (viz vyjádření žalované výše) platně vyzvednout ať již zprostředkovaně pomocí poštovní organizace osobně, případně prostřednictvím peněžního ústavu a jeho bankovních služeb, ale i u žalované samotné. Žalobce tak, dle názoru soudu, porušuje svoji povinnost, danou ust. § 2 odst. 3 zákona o občanských průkazech, dle něhož je povinen mít občanský průkaz občan, který dosáhl věku 15 let a má trvalý pobyt na území České republiky a je tak pouze na něm, aby si základní průkaz své totožnosti řádně opatřil, a to způsobem, který upravuje ust. § 4 téhož předpisu. Soud pak již

nad rámec podotýká, že připustil prokázání totožnosti žalobce výše cit. listinami spolu s předložením předvolání k jednání soudu, a to zejména z důvodu možného uplatnění přístupu žalobce k soudu ve věci přezkoumání zákonnosti výše jeho důchodové dávky, o níž uvedl, že je jediným zdrojem jeho příjmu již v samotné žalobě – zde soud odkazuje na čl. 36 a 38 Listiny základních práv a svobod.

Po přezkoumání a projednání věci tak dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení v Praze nepochybila, pokud žalobci přiznala ve svém rozhodnutí ze dne 8. 8. 2008 starobní důchod dle § 31 ZDP od 26. 7. 2008 ve výši 8.611,- Kč (ve výši základní výměry 1.700,- Kč a procentní výměry za 41 roků pojištění ve výši 6.911,- Kč), neboť žalobci se v průběhu řízení nepodařilo prokázat, že byl v období 1. 1. 2007 – 26. 7. 2008 platně veden jako uchazeč o zaměstnání u Úřadu práce v J.. Žalobu tak soud shledal nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji pak jako takovou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu toto právo nenáleží dle odst. 2 téhož ustanovení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 20. září 2010

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně